

Phẩm 5: ĐỘ ĐỊA NGỤC

Đến đây, Đức Phật liền nhập Tam-muội, ngón chân cái từ bàn chân phải Ngài phóng ra hàng ức muôn ánh sáng. Mỗi một luồng ánh sáng hóa làm trăm ức ngàn hoa sen. Trên mỗi một hoa sen hóa làm trăm ức ngàn tòa ngời. Trên mỗi một tòa ngời có một vị hóa Như Lai ngời nói pháp. Mỗi một vị Như Lai đã khiến cho ức trăm ngàn muôn ức người trụ vào địa vị Chẳng Khởi Diệt. Đức Phật lại dùng ngón chân cái của bàn chân trái phóng ra trăm ngàn ức ánh sáng. Mười ngón chân phóng ra mười muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Mười ngón tay phóng ra mười muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Hai đầu gối phóng ra hai muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Hai xương bánh chè phóng ra hai muôn ức trăm ngàn ánh sáng. “Mã âm tàng” phóng ra một muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Trong rốn phóng ra muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Hai chân mày phóng ra hai muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Hộp não phóng ra muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Hồng phải hồng trái phóng ra hai muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Bốn mươi cái răng phóng ra bốn mươi muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Mắt phóng ra muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Tướng đỉnh phóng ra muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Ba mươi hai tướng đại nhân phóng ra ba mươi hai muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Tướng giữa chân mày phóng ra muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Tám mươi vẻ đẹp, mỗi một vẻ đẹp đều phóng ra muôn ức trăm ngàn ánh sáng. Mỗi một luồng ánh sáng có hóa ra muôn ức trăm ngàn hoa sen. Trên mỗi một hoa sen có hóa ra muôn ức trăm ngàn tòa ngời. Trên mỗi một tòa đều có một vị Như Lai ngời nói pháp. Các Đức Phật Thế Tôn đó chẳng giảng nghĩa gì khác mà chỉ nói pháp Bồ-tát, Ba pháp Tổng trì kim cương, lực thanh tịnh, vô sở úy. Mỗi một vị hóa Như Lai khiến cho muôn ức trăm ngàn người đứng vào pháp Bất thoái chuyển. Đức Phật, bấy giờ, liền ở tại rừng Song-thọ, lại hóa làm Phật đi đến địa ngục Tiên Nho phóng ra ánh sáng. Ánh sáng ấy soi khắp trong ngục lớn Tư tưởng. Khi đó, Đức Phật liền nói kệ:

*Những người đã
giải thoát Đồi lúc có
tư tưởng*

*Do quen khởi
tư tưởng Khiến họ
sinh khổ nã. Thế
gian có chúng đắc
Thế Tôn phóng ánh
sáng*

*Chánh pháp Phật xiển
dương Khiến diệt hết các
khổ.*

Không thấy có chúng đắc

*Không sinh, cũng
không diệt Người hiểu rõ
pháp đó*

Nhất định sinh cõi lành.

Đức Phật vừa nói bài kệ đó xong, tức thời đầy đủ muôn ức trăm ngàn người ở địa ngục Tư tưởng được giải thoát, liền sinh lên cõi trời Đao-lợi. Đức Phật lại liền đi lên cõi trời Đao-lợi, lại một lần nữa nói bài kệ này:

*Những người đã
giải thoát Đồi lúc có
tư tưởng*

*Do quen khởi
tư tưởng Khiến họ
sống đau khổ. Đắc
đạo ở thế gian*

*Thế Tôn phóng ánh
sáng Chánh pháp Phật
xiển dương Khiến diệt hết
các khổ.*

*Không chứng cũng
không đắc Không sinh
cũng không diệt Người
biết được pháp đó Nhất
định sinh cõi lành.*

Đức Thế Tôn nói kệ đó vừa xong, tức thời đầy đủ muôn ức trăm ngàn người nghe pháp đó được đạo Tu-đà-hoàn. Được thần thông rồi, họ liền nói kệ này:

*Không sinh, cũng
không diệt Không diệt,
cũng không sinh Chúng
ta hiểu rõ pháp Chúng
pháp nhãn Vô sinh. Trí
sáng như mặt trời*

*Soi khắp cõi
thế nhân Hiện duyên
vì giải thoát Ở đó độ
nhân thiên.*

*Diệt sâu khổ,
được trí Độ tất cả
thế nhân Pháp trị
liệu của Phật*

Đường ác trọn chẳng nương.

*Ánh sáng lớn
sao chóng Diệt tận
nơi thế gian Ưc dân
chúng thiêu đốt*

Địa ngục tưởng, thoát liền.

Đến đây, Đức Phật lại đến trong bốn đại địa ngục: Thiêu nướng, Chưng nấu, Kêu la, Mưa cát đen đốt người, phóng ra ánh sáng kim sắc cùng khắp. Đối với tất cả ánh sáng thì ánh sáng của Đức Phật hòa dịu vừa ý. Đức Phật dùng mắt từ bi nhìn tất cả, bố thí khiến

cho yên ổn, ban giới khiến cho thanh lương, tạo ra ánh sáng tịch tịnh đều khắp trong những địa ngục ấy. Uy thần ấy tôn quý thanh tịnh đệ nhất, đối với cấu bẩn không bị nhiễm, xa lìa khỏi cấu bẩn. Đức Phật thí cho trí hạnh, đại từ niệm, đại ai thí, vô hạn an lạc thí và mắt tuệ vô ngại, cho hương giới soi đến tất cả, cho pháp vị đạt đến tất cả, thị hiện pháp thân, ban cho mắt của pháp tâm, đoạn dứt tất cả gốc bất thiện, trao cho tất cả pháp thanh bạch, hủy hoại hết ma lực khiến cho chúng đều sợ sệt, khiến cho đạo tà dị đều đoạn trừ các kiến, khiến cho tất cả mọi người được yên ổn. Đức Phật đã mở cửa trời, đóng kín cửa đường ác, dùng đức vô tận thay cho những khổ đau, một lòng tinh tấn, làm từ, bi, hỷ, xả, thường dẫn đường mọi người đến với đại vô vi, bố thí mắt, tai, mũi, miệng, thân, ý, tất cả lỗ chân lông của thân phóng ra ánh sáng lớn, nói kinh pháp hòa thuận vừa ý, miệng từ bi nói lời tôn kính:

Ta thí an thế gian

*Vì thoát các
khổ đau Thoát hết
mọi phiền não Trừ
diệt khổ ngân ấy.*

*Những pháp
ta đã nói Ánh sáng
tịnh tôn quý Tất cả
người nghe pháp
Các đường ác dứt
bỏ.*

*Nếu có người
quy mạng Thì họ
được lợi lớn*

*Ở trong muôn
ức kiếp Chẳng rơi
vào đường ác.*

Đức Phật nói bài kệ đó rồi, tức thời, mỗi một địa ngục của đại địa ngục, đều đầy đủ hàng muôn ức trăm ngàn người được

thoát ra, sinh lên cõi trời Đâu-suất. Do nghe pháp đó nên đều được đạo A-na-hàm. Được thần thông rồi, họ liền nói bài kệ này:

*Ví như trong
đường hiểm Thầy trí tuệ
dẫn đường Khiến cho
mọi thương buồn Thoát
oán tắc, quỷ thần.*

*Phật hóa độ
cũng vậy Dùng ánh
sáng làm đường Ưc
dân chúng thoát khỏi
Lìa nạn si, tham, sân.*

*Chúng con quy y
Phật Đạo sư phóng
quang minh Đã phát
từ bi ý*

*Được cứu các khổ
đau. Phải nương tựa
chánh pháp Nuôi dưỡng
thân chúng con Tăng là
báu tôn trọng*

Đức ấy khó nghĩ bàn.

Bấy giờ, Đức Phật đi đến trong ba địa ngục: Hiệp hội, Đại hiệp hội, Bất khả ý, phóng ra năm trăm vạn muôn ức ánh sáng sắc vàng soi khắp trong những chỗ ấy bằng tịch định không người, không có vạn vật, không khởi, không diệt; hằng bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, nhất tâm, trí tuệ v.v...; bằng đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả; bằng hạnh bốn ân; bằng mười lực Như Lai, bốn vô sở úy, mười tám pháp bất cộng của chư Phật v.v... những hạnh quý và trí tuệ của Như Lai; thần túc biến hóa, nói pháp biến hóa, hóa độ dạy trao biến hóa bằng đại tuệ; bằng năm căn, năm lực, bảy giác ý, Tam-muội, tam ma việt; bằng tất cả hạnh Bồ-tát; bằng

Phật tuệ vô ngại; bằng Phật nhãn vô ngại; bằng pháp nhãn vô ngại; bằng tuệ nhãn vô ngại; bằng Thiên nhãn vô ngại; bằng nhục nhãn vô ngại; bằng đại từ, đại bi. Đối với tất cả, Đức Phật dùng tất cả đức của pháp Phật vô thượng, dùng tất cả pháp giác ngộ của Như Lai. Đối với tám ức trăm ngàn loài có mạng sống ở đó đều nhờ năm trăm vạn muôn ức thứ ánh sáng này mà trừ hết các khổ đau, đều được yên ổn, ra khỏi địa ngục Hiệp hội, Đại hiệp hội, Bất khả ý đó và được sinh lên cõi trời Ba-la-ni-mật-hòa-gia-việt. Nghe pháp đó rồi, họ đều trụ ý chí vào đạo A-na-hàm. Đến đây, Đức Phật liền trụ ở cõi trời Phạm mà nói kệ:

*Những người
không đau khổ Tức là đệ
nhất an*

*Vì ứng nói đau khổ
Các tướng hữu
niệm không. Tất cả
không sở tưởng*

*Như ở
đây nói lên
Đâu yên ở ba
cõi?*

*Thình thoảng
có tử sinh. Không
không kia có giải
Không đó mới là
không Người nói
buộc chặt ấy Đó có
thể giải không.*

*Không là
không có khởi Tư
tưởng không có bờ
Đã thấy pháp phi
ngã Tức là con Thế
Tôn.*

*Pháp đó ta
chẳng phải Ngã cũng
chẳng được còn Đó
không có ngã nhân
Sao lại có vui mừng?*

Đức Phật nói bài kệ này rồi, tức thời hàng muôn ức trăm ngàn người nghe pháp đó, lòng đều đoạn dứt tất cả phiền não. Sinh tử hết rồi, được chứng quả A-la-hán, họ liền bỏ thân mạng để vào Nê-hoàn. Họ đều nói:

–Chúng con chẳngỡ nhìn thấy khi Đức Thế Tôn vào Nê-hoàn.

